

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זורה

מסורת הש"ם

(ט) מגדירין קה: »כלומר ז...
 (ג) יונתן כהן, נסיבות תלמי
 (ב') ברכות כ' (בג' ע"ב): ג' (בג' ע"ב): ג'
 (א) ר' לרמן, רב' צביה, רב' עמרם, רב' עמרם
 (ו) ר' יוסט, ר' שמעון בר זעירא
 (ז) ר' יוסט, ר' שמעון בר זעירא
 (ח) ר' יוסט, ר' שמעון בר זעירא
 (ט) ר' יוסט, ר' שמעון בר זעירא
 (י) ר' יוסט, ר' שמעון בר זעירא
 (ו) ר' יוסט, ר' שמעון בר זעירא
 (ז) ר' יוסט, ר' שמעון בר זעירא
 (ט) ר' יוסט, ר' שמעון בר זעירא
 (י) ר' יוסט, ר' שמעון בר זעירא

הגהות הב"ח

לעוי רשי

הכטבנש בלבנו של מילא מילא קם
ממשתעי למלען מילא מתיב קודי' ס' ^ו
ומיטורי מעשה הפל מוקף להס פסנא
מתווך סתום ממפלג דירם טפי וטל ולראן
שפניות מוסקד עמו מן סקווור; ולו נמהר
הlds עמו מן סקווור; ולו נמהר
עטוטס. לדון מנות עמיד: גן עטוט
שראלן אהם בטנג. כלומר בגוים
ו-תכליטים פינלאס סי' ולו ס' ס' ליה
לטנטגרד גולדס עליין היל גוילס מלך
הסלה לאצטוט בס כדי ליזן פטחן פה
לעבנלי מושבז מושבז טולס מהר החונין גן
ופשטו נגנגל צמיין עטוטס
נדיק פאַסְסָס, כל
אותו. סאַסְסָס
ונגען מיטס נגנאלט בעט
סאַסְסָס' ציטס, עטוטס הא נ
קענלאט מיטקיינט
אל עטוטס. בלחת
הו זומ' ס' עטוטס.
שע' קמיינט
המג' יאנט צווען זאַסְסָס
ונברותה: א' סל יומ' זומ' זומ'
חילל נקלען ווין לו כה נטנטוט קדרען:
לומוד

ברטיג'ה. גמלון: סדרי ניא. הקצתכיה נלעוט: סוכנה. נדן מומממה: מון פקעים ועד שנגנש. עד נחנס אל הגאנז שטאפעמי לפיקס צויניכס: כי רגע צהפו. חלמה לרגע קרי טפו: טוריין. נוקאי'ס נדן בעי'ס כמו חומין צויטין ולצון יטמעעלן קוינין מומט סולימיק: לנו ווועך ארטעה. נליך ענט ועטמו:

שר דעת בהמותו לא
י' הוה ידע מא' דעת
ירידנא דחוו ליה רהוה
ליה מא' טעמא לא'
הו ברטיכא שדאי ליה
א' אונci אתונא אמר
הרעה לה' אשר וככבר
בעלמא אמרה ליה
ולא עוד אלא שאני
ואישות בלילה כתיב
כתיב החטם יותה ל'
יעת עלין שהיה יודע
ב' כועס בה והינו
מי זכר נא מה יען
עננה אותו בלעם בן
הגילגל למגן דעתה
ר' אמר להן הקב'ה
צדוקות עשויות עמכם
ל' אותן הימים שאם
יעיר מועבר כי כוכבים^ט
שריד ופליט' והינו
בלך^ט מה אكب לא'
ז' זעם ה' ובמה זעמו
מיימר ואיתיכמא רבינא
ע' הוה רתיחה דכתיב
דצנו ואיבעית אמיא
עד יעדור עם אמת
שע' קמיהה כי חירוא
שעתה ושעתא מהוו

זיווינע דעת עליין: מכם מעמ'נו ולע' גאנזולא ולע' פֿרִיךְ דעט
בָּהַמְּמוֹן גַּם דָּעַ: **רגע** בְּמִירָא. וְה' תֵּמֶת מָה
כָּל גּוֹמֶר בְּצָעָה מוּסָטָה מִלְּחָמָה יְצָר לְוֹמֶר קְיָה חֲמָר כָּלָס וּוּקְבָּה
שְׁפָכוּ וּלְוֹמֶר מָן דְּלִמְכִינִּים (נִמְדְּרָגָה) וּלְרֹיעָה מְלָךְ צָו וּלְבִּיאָה קְיָה

ז א טוֹצֵעַ הַיְמָן |

תורה או רשותם
1. נאם שמע ממי אל
ירעד דעת עליון מתחה
שדי קוזה דלול ולבול
עיפויים: במדרכו כד צ'
2. ואנcker הדעתן אל
בלעם הלאו אאכיך
אשר רבבך גאל משורך
ער דרים הוה והטבון
ריאמבר לאכ' באה

3. ויאמרו לו עבורי יבקשו לאורי המלך נערה בתולה וגמיה לפני המלך ותהי לו סכנת ושבבה בחיקם והם לאורי המלך:

7 מלכים א ב
; 4. עמי זכר נא מה יען
; בלק מלך מואב ומאה
; ענה אותו בלעם בן בוער

מן היחסים נוצר הרגע
למען רעת צדקה תהי'
מייכה ותה

5. מה א Kapoor לא קבבה אל
וימה איזעום לא עסם זיין
בمبرור כג זה

6. כי רגע באפוי חיים
ברצונו בערב לילין בכבי^ר
ולבקר רעה:

7. לך עמי בא בחרוריך
וՏגgor דלאהן בעדרך חבי

כמעט רגע עד עיר עיר
ונען: יושיעו כו כ
8. טוב יי לבל ורתקין
על כל מעשיהם:

הקלים קמה ט
9. גם ענו'ן לא'ן לא'
טוב לך'הו' גדריכם על
ישר: משל לי כו

10. אמרת קנה ואל
תמכר חבקה ומופר
וביקה: משל כב נא

11. שמרות את מטבחה

ראאת החוקים ואת
המשפטים אשר א נבי
מצור היום לעשומם:
דברים ז יא

12. כל הגנים נקבעו
יחדיו ויאספו לאמים מי
בhem יגיד זאת וראשנות
הארץ גודלה ועוצמה

ושמענו יונתן עדרם
ויצדק וישם ואמרו
אמון: 13. ושערם ועתהם
כי הוא חביבכם
ובניהם לעני העמים
אשר ישמעו את כל
החוקים ראהלה ואמרו לך
עם קם ובכון הגוי

הגדול הזה
דברים ד ו
14. מי יתן והיה לך
לך לך פָּנָא בְּנֵי

זה יהם ליראה אתי
ולשמר את כל מצותי
כל דתמים למען יטב
לכם ולבנייהם לעלם:
דבריהם הכו
15. פְּנֵי עַנִּי וְאַבְנֵי אָנֹכִי
וּלְפֵי חֶלְל בְּקָרְבֵי:

תהלים קט כב

רביינו חננאל

ברבר"ב שיעור מה אבר לא
דעת עליון. ומתמהין השתא
בלעם שנאמר בו וידעו
לכין אותה שעה אלא

3) אמר יוסי בר בון ר' ספ

ליום ראשון וכור: א"ר יהושע
עדיהן ויצדקנו וגנו. א"ר יהונתן
לא היה הם אלא צדיקים כדרכם

ה) נולדה ל^{ר' י"ל} וכמה קול רזעם ר

לא למהר לעשותם. להין יכול נעצותם לעולס פה (שם) אולםחר מיתה לנעמת

לכל אחד אשר נתקיים מנות לנו מושיל, דמי אנטליה צערנו אנטיה יאלל צצגת (עדובין כב').

⁹⁾ נרלה לזרל וכמה יהודים קומס רגע וכו'. ב) גדר'ס פ"ק ט' וטס קייל דמי נתקיעתנו דמי רכ' וככל' גס כלון:

יעל הפליס מי י' ז'

ה

רביינו חנナル

וְקַנְתָּ מִזְגָּמָת: שָׁאַלְמָלָא לֵא
לְעוֹלָם. וְעַג דָּלָמִידִין ס'ק דָעֲרוֹנִין
ז' נ' גָּדָס צָלָא נְכָרָה קִינוּ בְּמַחְלָת
סְפֻטוּ רָגְבָן כְּסָאוּרָה נְדִיקָה לְסָכוּרָה
בְּדוּרָה סְתָמָה כְּמוּכוּ וְעוֹד דְּלֶמְקָרָה

דכמי סגול דגלו נעלום למי פפיר:
אין בן דוד בא עד שיבלו נשימות
 שבונן, ו**וין** מאי יילו עי'
 מעכדי וכוכביס סיiso מלידים וטומר
 גארע' הילען דנטימות סל טהראן וטל
 שעכדי וכוכביס ליען נגנו לי' וויה לדחן
 (אנת נא): עטמיך טאה דטאלד כל לייס
 ליטומות מסתמי כהמיה גולו דוקס ודנטימות
 דנטות יייזו: **בי** רוח מטפניא עטווה.
 מישק נקלו יומכ דכלטמיכ (ולכא ^ז)

גמותון ורבו יוסי נמי הכתיב כי יוסי אמר לך ביזן דלאכ' תה עניות טראמר מיר ארבעה מהו כל האנשים ומאן נינחו החשבים הוшибני כמו עולם וואם אין מטה אנטיב חנו רבנן מע לי [גנו] כמעט אויביהם וצאנצאי מעך ונגו חנו רבנן טוביה בשעה שאמר הקדוש טבה דכתיב ^וונפשנו קצה

למר לך שאם חטא היחיד ואומרים לו כל' אצל' יהיד ואם חטא צבור אומרים ^(ט) (לו כל') אצל' צבור וצרכא דאי אשמעין יהיד מושם דלא מפרנס חטאיה אבל צבור דמפרנס דחטאיהם אימא לא ואילא אשמעין צבור משום דגפשיש ^(ט) רחמייחו אבל יהיד דלא אלמא כוותה אימא לא צרכא והיינו דרבנן שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן ^(ט) מאיד דכתיב ינאמ דוד בן יש' ונאמ הנבר הקומ על נאם דוד בן יש' שהקומים עוליה של תשובה ^(ט) ואיר' שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן כל העשויה מצوها אחית בעולם הזה מקדמתו והולכת לפניו לעולם הבא שנאמר ^(ז) והלך לפניהן צדקך וכבודה ה' יאספק וכל העבר עבריה אחית מלפפותו ומוליכתו ליום הדין שנאמר ^(ז) לפחו ארחות דרכם וגוי ר' א' אומר קשורה בו בכבל שנאמר ^(ז) ולא שמע אליה לשכוב אצליה להיות עמה ^(ז) לשכב אצליה בעוה"ז להיות עמה בעוה"ז אמר ר' ל' בואו ונחזק טובה לאבחנו שעלה מללא הן לא חטא אנו לא בגין לעולם שנאמר ^(ז) אני אמרתי אלהים אתה ובני עליון כלכם חבלתם מעשיכם אכן כאדם תמותון וגוי למירא דאי לא חטא לא הוא מולדו והכתיב ^(ז) ואותם פרו ורבו עד שני בנסני נמי כתיב ^(ז) לך אמרו להם שוכן לך לאחדליך לשמחה שווה והרהור ^(ז) למשׁוּן נטען לו יט' ו' טופא: נדען:

לומר נך. גוילת מלך
חטפני. ויחיכם מילול לי
מלוכס כמו מלפין חת ה-
העגלה: נך צהנו לפולס. ס-
צ-טיו כגד צעמידתס צק-
ק

תורה אור השלם

- ואלה דברי דוד:
 ואלה אזהרות נזם נאם דוד ר' יוסוף
 ושנאם הגרוב הקם ר' יוסוף
 והישר לא לזרע עיקב עיעס
 קמותו ישאל'

שנואר ב כ ג
 או יקען בשער ואוך
 ואכברת מורה תצעק
 ולכלל לפער דעתך בכור
 ואפוא:

ישעיהו נה נ
 וילפו ארחות דרכיך
 עשלו בתהו ואבדתו
 איביך ו ת
 והוא כדרבה לא יוקע
 סם כי לא שמע שוכב
 אצלה להויה
 באשות לא לט
 מקנה:
 ואמי איזלון
 האחים ונגי עליון כלבמס
 רקע אגדם מתווונין
 באחד השרשים הפלל
 תלולים וכ ב
 ואנכם דר ורבו שער
 אצראר ובור בטה
 בראשית ט
 לך אמר לך שוכן
 לך אמר לך שוכן

דבירים ה כה
... מיתן וזה ללבבם זה
להם ליראה אתי לשמרם
אתם כל מצותי כל הימים
למען ייטב להם

לבענימס לעמל:

ודרכו דה כה

זה ספר תולדות אדום
בבבנימיס ברא אללהס איזון
ברדורמות אללהס עשה

בראשית האחתו:
ולי מה זקרו רענן
אל מה עצמוני ואישיטין:
תלילים קלט ותלילים קלט ותלילים קלט

יב לא שלם לא שלם כי רונה
לא לא לבעניך אקענו כי רונה
על פלפני עטרו גושמו
אגן עשייתן:

ישעיהו נזח
11. וירא אלהים את בְּלֹא
אשר עשה והנה טומן
מן ויהי עבר ויהי בקר
וּמָשֵׁב

13. ויאמר יי' אל שמעון
ובנמרון לך שב מצריך פיס
 - א. גוזו על כל הגאנשין
הממקשים את נפשך
 - ב. שמות ד כי'
14. במחשבים והשיגרונות
ונכמי עליון: אירכה ג.
 - א. נעל נא תזר בפה
 - ב. אשור בעצאות רשות אמור
 - ג. אשבל חוץ בשורה
 - ד. במדרב ייב'
15. וירא רחל כי לא
בזה ליעקב ותקאה רחל
באתולה ומתקאר אל

בראשית לא בראין מוקה אנקבי
17. אם בתקומי תלכתי
את מוצבתי תושורו עשו
על צידם אשבי קי' ז'...
רערען וצאנצאי מעיר רבינוביץ
מה העיליתנו ממעריכן

ו- פורקי ה"א להיטיב לח' יאמר קרא עניות שאליו א' תהי כמת מכל שהמ' נגנו', וכחיב לו הקש בת

עבָּדָה מִצְוֹתָה תְּשֻׁרְוָה וְעַשְׂוָתָם אֶתְּנָהָם: וְקַיָּא כְּגָן 18. לֹא שְׁמַעַי וְשָׂרֵאל בְּרוּכִי וְתָלָה בְּמִעֵט אַוְיָדָם אֲנָכָּי
עַל צְדִיקָם אֲשֶׁר בָּרוּךְ הָולָם אֶת־יְהָוָה: וְקַיָּא כְּגָן 19. לֹא הַשְׁבָּתָה לְפָנָיכָה וְהָזְרָה שְׁלֹמֹךְ וְצִדְקָתָךְ גָּנְלִי לְפָנָים וְזַהֲלָל בְּרוּכָה
רָחָרָךְ וְאַזְכָּרָךְ מִעֵד בְּמִעוּדָה לְאָזְרָה וְלְאַזְמָרָה שָׁמָן מִפְּנֵי: וְקַיָּא כְּגָן 20. וְרָרָה הַעַם בְּאַזְלָדִים וּמִשְׁמָעָה
קְבָּה הַתְּלִינוּ מִמְּרָעָם לְמוֹת בְּמִדְבָּר יְהָוָה אֶלְעָם וְאֶלְעָם וְאֶלְעָם בְּלַקְלַקְלָה: כַּמְדָרָה אֲכָה
שָׁה